

god Maade løser Opgaven — opstaar en ny Plan, der tilsigter at lade Skuespillet forblive der, hvor Manglerne for det findes, og saa flytte Opera, Ballet og Kapel bort fra det Sted, hvor de har alle Betingelser for at trives godt. Vel er det Meningen at ombygge Det kongelige Teaters Scene og udfylde det „Hul“, hvor Orkestret er placeret, men det er indlysende, at den paatænkte Fremrykning af Scenen — paa Grund af Tilskuerrummets Størrelse — kun vil kunne faa Betydning for de nærmest siddende. Og hvad Akustikken angaar, kan den ved en Ombygning lige saa vel blive slettere som bedre. Vi er, ikke mindre end Publikum og vore Kunstfæller ved Skuespillet, interesserede i, at Skuespillet faar de Vilkaar at virke under, som er betingende for dets Trivsel, og vi mener ogsaa, at Skuespillet bør forblive paa det Sted, hvor den danske Skueplads har været til Huse i saa lange Tider, og netop derfor mener vi, at en Plan, som tilfredsstiller alle Kunstarter, og som ved Fastholdelse af Dobbelt driftens Princip er den eneste rette saavel i økonomisk som i kunstnerisk Henseende, bør gennemføres.

Det er blevet sagt, at Gennemførelsen af den her nævnte Plan vil være 25—30 pCt. dyrere end Gennemførelsen af „Casino-Projektet“; herom kan vi naturligvis ikke dømme, men denne Forskel er dog lille i Forhold til, hvad der i andre Henseender tabes, og skulde det virkelig have nogen afgørende Betydning, da tror vi, at der er saa stor Interesse ude i Publikum for Sagens Løsning paa det eneste rette Grundlag, at man med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at Differencebeløbet vil kunne tilvejebringes ad privat Vej og ved at sælge Casino, der uden Tvivl kan afhændes endog med betydelig Avance. Dernæst maa det ikke glemmes, at den private Drift vil medføre forøgede Udgifter baade straks og aarlig. Med en Dobbeltscene paa Kongens Nytorv kan alt det forhaandenværende Materiel fremdeles bruges ved alle Optørelser paa den store Scene og til de store Skuespil, Operaer og Balletter, medens der til en ny Scene (i Casino) maa anskaffes nyt Materiel, hvilket selvfølgelig er uhyre kostbart; med en Dobbeltscene vil alle Kostumer og Rekvisitter kunne benyttes vekselvis paa den ene og den anden Scene, medens to adskilte Scener kræver hver sin Beholdning. Med en Dobbeltscene vil endelig det store Kapel-, Ballet-, Kor-, Maskin- og Belysningspersonale samt Funktionærer kunne benyttes paa begge Scener, medens to adskilte Scener uundgaeligt vil kræve to selvstændige Personaler, da en Udvekslen af Personale vil vise sig i uoverstigelig Grad hemmende for begge Teatres Drift.

Alt i alt mener vi da, at den sidst projekterede Løsning er i alle Henseender uheldig, Planen med to Scener paa det nuværende Teaters Plads i alle Henseender heldig, og vi tillader os derfor i Tilslutning til den fra Dansk Forfatterforening tidligere rettede Henvendelse i al Ærbødighed indtrængende at andrage om, at denne sidste Plan maa blive gennemført.

Underskrifter:

Andragendet oversendtes til Teaterudvalget.

4. Fra *Københavns Grundejerforening* om en anden Ordning af de københavnske Jernbaneforhold end den nu formentlig paatænkte. (Indbragt den 13. November 1918 af det 6te Medlem for Maribo Amt, *Asger Karstensen*).

Andragendet, der er stilet til Regering og Rigsdag, er i det væsentlige saalydende:

Forudsættes Godsbanelinien ført fra Hellerup over Nørrebro Station langs Grøndalslinien til Godsbanegaarden som foreslaaet, og forudsættes den paatænkte vestlige Personanelinie ført langs denne Linie indtil Svingningen mod Vest henimod Vigerslev Station, vil

1) Personanelinien paa Strækningen langs Grøndalslinien ingen Værdi have for Beboerne i de tættest bebyggede Dele af Nørrebro og Frederiksberg, omkring